

The Plymouth Express

I

Alec Simpson, RN, stepped from the platform at Newton Abbot into a first-class compartment of the Plymouth Express. A porter followed him with a heavy suitcase. He was about to swing it up to the rack, but the young sailor stopped him.

‘No – leave it on the seat. I’ll put it up later. Here you are.’

‘Thank you, sir.’ The porter, generously tipped, withdrew.

Doors banged; a stentorian voice shouted: ‘Plymouth only. Change for Torquay. Plymouth next stop.’ Then a whistle blew, and the train drew slowly out of the station.

Lieutenant Simpson had the carriage to himself. The December air was chilly, and he pulled up the window. Then he sniffed vaguely, and frowned. What a smell there was! Reminded him

Expres do Plymouthu

I

Důstojník královského námořnictva Alec Simpson nastoupil v Newton Abbot do oddílu první třídy expresu do Plymouthu. Portýr ho následoval s těžkým kufrem. Už se chystal vyhoupnout kufr do sítě na zavazadla, když ho mladík zadržel.

„Ne – nechte ho na sedadle. Dám si ho nahoru za chvíli sám. To je pro vás.“

„Děkuji, pane.“ Portýr se s tučným spropitným vzdálil.

Dveře se zabouchly; mohutný hlas zařval: „Směr Plymouth odjezd. Přestup do Torquay. Příští stanice Plymouth.“ Potom zapískala píšťala a vlak se pomalu šinul z nádraží.

Poručík Simpson měl kupé sám pro sebe. Prosinový vzduch byl chladný, a tak zatáhl okno. Pak lehce popotáhl nosem a zamračil se. Takový

of that time in hospital, and the operation on his leg. Yes, chloroform; that was it!

He let the window down again, changing his seat to one with its back to the engine. He pulled a pipe out of his pocket and lit it. For a little time he sat inactive, looking out into the night and smoking.

At last he roused himself, and opening the suitcase, took out some papers and magazines, then closed the suitcase again and endeavoured to shove it under the opposite seat – without success. Some obstacle resisted it. He shoved harder with rising impatience, but it still stuck out half-way into the carriage.

‘Why the devil won’t it go in?’ he muttered, and hauling it out completely, he stooped down and peered under the seat...

A moment later a cry rang out into the night, and the great train came to an unwilling halt in obedience to the imperative jerking of the communication cord.

zápach! Připomněl mu dobu, kdy ležel v nemocnici s operovanou nohou. Ano, byl to chloroform!

Znovu spustil okénko a přesedl si na sedadlo zády k lokomotivě. Z kapsy vytáhl dýmku a zapálil si ji. Nějakou chvíli nečinně seděl, hleděl do noci a pokuřoval.

Nakonec se zvedl, otevřel kufr, vyndal nějaké dokumenty a časopisy, potom kufr zase zavřel a snažil se ho nacpat pod protější sedadlo – bez úspěchu. Něco tam překáželo. Se vzrůstající netrpělivostí přitlačil, ale kufr stále napůl vyčníval.

„Jak to, že tam krucinál nejde zastrčit?“ zamumlal a celý ho zase vytáhl, shýbl se a nakoukl pod sedadlo....

Za okamžik se nocí rozlehl skřípot a mohutný vlak se nedobrovolně zastavil, jak mu velelo zatažení ruční brzdy.

II

'*Mon ami*,' said Poirot, 'you have, I know, been deeply interested in this mystery of the Plymouth Express. Read this.'

I picked up the note he flicked across the table to me. It was brief and to the point.

Dear Sir,

I shall be obliged if you will call upon me at your earliest convenience.

*Yours faithfully,
Ebenezer Halliday*

The connection was not clear to my mind, and I looked inquiringly at Poirot.

For answer he took up the newspaper and read aloud: 'A sensational discovery was made last night. A young naval officer returning to Plymouth found under the seat of his compartment the body

II

„Příteli,“ řekl Poirot, „pokud vím, zajímal jste se o tu záhadu plymouthského expresu. Přečtěte si tohle.“

Sebral jsem vzkaz, který mi podal přes stůl. Byl krátký a věcný.

*Vážený pane,
budu Vám zavázán, když mi zavoláte, jakmile
budete moci.*

*S pozdravem
Ebenezer Halliday*

Nevybavila se mi žádná spojitost, a tak jsem távavě pohlédl na Poirota.

Místo odpovědi vzal noviny a nahlas četl: „Včera v noci byl učiněn šokující nález. Mladý námořní důstojník vracející se do Plymouthu našel pod sedadlem v kupé tělo ženy s bodnou ránou

of a woman, stabbed through the heart. The officer at once pulled the communication cord, and the train was brought to a standstill. The woman, who was about thirty years of age, and richly dressed, has not yet been identified.'

'And later we have this: "The woman found dead in the Plymouth Express has been identified as the Honourable Mrs Rupert Carrington." You see now, my friend? Or if you do not I will add this – Mrs Rupert Carrington was, before her marriage, Flossie Halliday, daughter of old man Halliday, the steel king of America.'

'And he has sent for you? Splendid!'

'I did him a little service in the past – an affair of bearer bonds. And once, when I was in Paris for a royal visit, I had Mademoiselle Flossie pointed out to me. *La jolie petite pensionnaire!* She had the *joli dot* too! It caused trouble. She nearly made a bad affair.'

'How was that?'

'A certain Count de la Rochefour. *Un bien mauvais sujet!* A bad hat, as you would say. An adventurer pure and simple, who knew how to appeal to a romantic young girl. Luckily her father got wind of it in time. He took her back to America in haste. I heard of her marriage some years later, but I know nothing of her husband.'

'H'm,' I said. 'The Honourable Rupert Carrington is no beauty, by all accounts. He'd pretty

v srdci. Důstojník okamžitě zatáhl za záchrannou brzdu a zastavil vlak. Žena, které bylo kolem třiceti let, nebyla dosud identifikována.“

„A dále tady máme: ‚Žena, která byla nalezena mrtvá v plymouthském expresu, byla identifikována jako ctěná paní Rupert Carringtonová.‘ Už chápete, přáteli? Jestliže ne, dodám ještě toto – paní Rupert Carringtonová byla před svatbou Flossie Hallidayová, dcera starého Hallidaye, ocelářského krále Ameriky.“

„A ten pro vás poslal? Úžasné!“

„Udělal jsem mu v minulosti službičku – ve věci dluhopisů na doručitele. A jednou, když jsem byl v Paříži kvůli královské návštěvě, někdo mě upozornil na Mademoiselle Flossie. *La jolie petite pensionnaire!* Pěkná malá chovanka! Měla také pěkné věno! A v tom byla potíž. Málem rozpoutala ošklivou aféru.“

„Jak se to přihodilo?“

„Jistý hrabě de la Rochefour. *Un bien mauvais sujet!* Pěkný dareba, jak byste řekli. Pouhopouhý dobrodruh, který se uměl dvořit romantickým slečnám. Naštěstí to její otec včas zvěřil. Neotálel a odvezl ji zpátky do Ameriky. Později jsem se do slechl o její svatbě, ale o jejím muži nevím nic.“

„Hm,“ zamručel jsem. „Ctihodný Rupert Carrington nebude podle všeho stát za moc. Peníze

well run through his own money on the turf, and I should imagine old man Halliday's dollars came along in the nick of time. I should say that for a good-looking, well-mannered, utterly unscrupulous young scoundrel, it would be hard to find his mate!

'Ah, the poor little lady! *Elle n'est pas bien tombée!*'

'I fancy he made it pretty obvious at once that it was her money, and not she, that had attracted him. I believe they drifted apart almost at once. I have heard rumours lately that there was to be a definite legal separation.'

'Old man Halliday is no fool. He would tie up her money pretty tight.'

'I dare say. Anyway, I know as a fact that the Honourable Rupert is said to be extremely hard up.'

'Aha! I wonder – !'

'You wonder what?'

'My good friend, do not jump down my throat like that. You are interested, I see. Suppose you accompany me to see Mr Halliday. There is a taxi-stand at the corner.'

z vlastních zdrojů mu už téměř docházely a řekl bych, že dolary starého Hallidaye přišly na poslední chvíli. Mám zato, že pro dobře vypadajícího, vychovaného darebáka bez skrupulí nebylo těžké vyhlédnout si družku!“

„Ach, chudinka ta mladá dáma! *Elle n'est pas bien tombée!*“

„Dovedu si představit, že dával někdy jasně najevo, že ho přitahují její peníze, a ne ona. Myslím, že šli od sebe téměř okamžitě. Zaslechl jsem, jak se poslední dobou šušká, že se chystá definitivní, soudem potvrzený rozchod.“

„Starý Halliday není blázen. Určitě její peníze držel pevně.“

„To bych řekl. Vím jistě, že je ctihodný Rupert v extrémní peněžní tísní.“

„Aha! To bych rád věděl – “

„Co byste rád věděl?“

„Můj dobrý příteli, nesmíte mě takhle chytat pod krkem. Vidím, že vás to zajímá. Asi mě tedy doprovodíte k panu Hallidayovi. Na rohu je stanoviště taxi.“